

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Veritates Æternæ Ex Prima Hebdomade Asceseos
Jgnatianaè Petitæ**

Vogel, Matthäus

Constantiæ, 1731

Pars II. Media assequendi finem suum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60667](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60667)

gratiore bolo abstinencebo, modico tempore adhibebo cilicium &c. Et quid tandem modica hæc sunt, si spectem ea, quæ egerunt Sancti pro Cælo? Mortificabo me etiam in studiis, dum occurret tædium, dum ab his me avocabunt alii, vincam me, studia non negligam. Verbo, quàm chara mihi salus mea est, tam chara erit mortificatio, quia sine hac eam obtinere nequeo. 4. demum sæpe ex me, ex Angelo Custode, ex Confessario meo quæram, an viam ad Cælum teneam? obsequar consiliis eorum, qui me dirigunt, non verò impiorum seductioni, Quæram etiam ex me illud: quid hoc ad vitam æternam? & si advertam, nil huc conferre, fugiam illud & detestabor.

Petitio Gratia. Hæc, Domine, agam, ut salutem meam in tuto collocem. Confige, quæso, timore tuo carnes meas, ut hoc impulsus, abstinenceam ab omni eo, quod Cælum mihi occludere potest, vivamque cum paucis, ne peream cum multis. *Recita hîc orationem illam: Anima Christi sanctifica me! præsertim repete illa verba: Nec permittas me separari à te!*

Pars II.

Media assequendi Finem suum.

D*octrina.* Terruit te, mi studiosè, ut spero, paucitas salvandorum: & non absque causa; agitur enim salus æterna. Sed unde, in-
quies,

quies, est tanta damnandorum multitudo?
unde tanta salvandorum paucitas? Attende.
Unde est, quòd qui annum totum otiosè per-
dit, doctrinam, non obtineat? unde est, quòd,
qui ad Orientem pergat, Occidentem non
assequatur? Primus, ais, media non adhibet;
alter viam non tenet, quæ ad Occidentem de-
ducit. Non habetur terminus exoptatus sine
via recta, nec habetur Finis, nisi adhibeas me-
dia. Bene est; jam ad rem nostram. Aberrant
à Cœlo plurimi, quia viam, quâ ad Cœlum
itur, non observant; quia media à Christo præ-
scripta non adhibent. Duæ sunt ad Cœlum
viæ; Innocentiæ una, altera Pœnitentiæ.
Extra has qui ambulat, ad Cœlum nunquam
perveniet. Jam quot sunt, qui viam inno-
centiæ tenent? qui nunquam peccato mortali
se inquinant? quàm pauci! Pauciores sunt, qui
veram agant pœnitentiam deslendo præterita,
& emendando. Mirum itaque non est, salvari
paucos: non tenetur via, quam Christus o-
stendit, quam Sancti tenuerunt. De mediis
quid dicam? Omnes creaturæ datæ sunt à DEO,
ut essent media ad Cœlum: sol, luna, stellæ,
Angeli, arbores, fructus, sanitas, talenta, crea-
turæ omnes datæ sunt, ut faciliùs salvari posse-
mus. Creaturarum varietas est, ut subveniat
tum necessitati nostræ, tum voluptati honestæ:
Angeli ipsi dati sunt in Custodes, in duces.
Quin & Filius DEI, medium salutis fieri vo-
luit: hinc Cœlo descendit, hinc tot monitis
C'3 instruxit,

instruxit, cruorem dedit & vitam; cibum etiam largitus pretiosissimum, non alium quam se ipsum; addidit Sacramenta alia, certissima salutis remedia. Ecclesia catholica, scriptura sacra, libri spirituales, Apostoli, Doctores, Confessarii quid sunt nisi media, quæ homini ad salutem obtinendam deservire possunt. Adde inspirationes internas, adde adversitates ipsas & morbos, eo enim fine omnia hæc à DEO immittuntur, ut homo salvari possit securius. Quò quò convertis oculos, media ad salutem vides: his pervenitur ad salutem; his quia pauci ritè utuntur, salvantur pauci.

Reflexiones. I. Si divina bonitas tot tibi concessit media, ergo verè vult salutem tuam; ergo si pereas, conicere in DEum culpam non potes; ergo sola hominum malitia causa est, cur tot homines pereant: & tu si peribis, tua culpa est.

II. DEus dedit innumera ad salutem media; ergo in manu tua est beatitudo tua; ergo si seriò velis, salvari per DEI gratiam potes.

III. Sanitas, talenta, tempus, vires, studia, sanctissima Sacramenta, libri spirituales sunt tibi data ceu media; ergo hæc adhibenda sunt, si salvari velis: talenta seriò applicanda sunt studiis; Sacramenta dignè & devotè suscipienda, audiendæ conciones &c. Quære jam conscientiam, an his mediis & quomodo usus fueris?

IV. Via ad Cælum non est nisi Innocentia aut Pœnitentia: ergo si neutram tenes, peribis.

Qua-

Qualem quæso, tenes? an innocentia? an nunquam peccasti graviter? felicem te! at timeo, ne pridem ab hac deflexeris. An ergo viam Pœnitentiæ tenes? an peccata omnia seriò confessus es? an dignos pœnitentiæ fructus profers per mortificationes? an studes emendare consuetudinem illam? an sæpe defles peccata præterita? hoc si non agis, viam pœnitentiæ non tenes. Quam ergo? alia ad Cœlum non superest. Hic te examina: si viam alterutram tenes, perge in ea: si minùs; hodie adhuc aggredere.

V. Si creaturæ sunt tantùm media ad salutem; ergo non sunt Finis tuus. Dedit DEUS creaturas, non ut in eis sisteres, sed ut ex illis ad DEI amorem ascenderes, ut ad salutem eas adhiberes. Stultus foret aurifaber, qui sisteret in contemplanda mallei sui pulchritudine, nec hoc ad elaborandum aurum uteretur: ita & homo ille desipit, qui in creaturis velut Fine suo sistit, nec eas ut media ad Cœlum obtinendum adhibet. Sistere autem in creatura velut Fine suo ille dicitur, qui plus creaturam amat, ac DEUM: qui DEUM offendit, DEI præcepta violat, ne creaturam offendant, aut hujus favorem perdat. v. g. socius creatura est, si DEUM offendis otiando, abstinendo ab oratione aut accessu templi, mentiendo &c. ne socio illi displiceas, ne ejus familiaritatem lædas, ut ei satisfacias; hoc, inquam, si agis, socium ut Finem tibi statuis, plus ac DEUM diligis.

ligis. Idem dic, si, ut voluptate aliqua in potu aut cibo fruaris, DEum offendis negligendo preces, non audiendo sacrum &c. O frequens, O terribilis malitia!

VI. Si creaturæ sunt media ad salutem; ergo in tantum adhibendæ sunt, in quantum ad salutem profunt; ubi verò advertitur, aliquam nocere posse, illico eâ abstinendum est. Aurifaber ubi advertit, nocere malleum in opere aliquo, eum non adhibet; adhibet, ubi prodesse advertit. Creaturis scilicet non licet uti, nisi quantum conducunt ad DEI servitium; ab hoc si una impedit, abiicienda est; adhibenda alia, licet minùs arridens sensui. Sic est socius, est amicus: uti eo potes: dum verò ad malum te incitat, dum à bono avocat, ad computationes, lusus aut graviores noxas invitat, dum inhonesta ore effutit; deserendus est illico. Est domus tibi grata: uti eâ potes: at si justa parentum voluntas obstet, si periculum peccati advertis, fugienda est. Ita propriis etiam membris uti non licet, nisi quantum ad DEI servitium conducunt. Oculos dedit DEus, ut Cœlum suspiceres: si ad illicita convertuntur, erue, proiice abs te; hoc est, mortifica eos. Lingua tua, talenta, sanitas, aliæque omnia velut media huc solum dirigenda sunt, ut DEo servias. Patet hîc examini campus. O quousque creaturæ alicujus amore abreptus es! unde contigit? Mortificatio deerat. hac in re requiritur continua sui victoria.

ria. Vince te! Vince te! aliàs actum de salute tua est. Vis versari cum socio illo perverso? Vince te: cogita, non licet eo uti, quia abducit à Fine meo: vis intueri aliquid illicitum, frui otio, abesse templo, adire cauponas cum aliis, studia negligere? Vince te! cogita: non licet. Hæ victoriæ DEo gratissimæ, tibi prorsus necessariæ sunt. Mane vince te non protrahendo somnum ultra tempus licitum; vince te orando reverenter; vince te modestè incedendo per plateas; non garriendo in templis &c. vince te, dum tædium vel difficultas occurrit in studiis. Hoc si non agis, creaturas adhibebis ut Finem tuum; peribis.

Affectus. O misericors DEus, verè non vis mortem & interitum meum. Si pereo, mea unius est culpa, quia viam ad Cælum non ingredior; quia media non adhibeo. Ostendisti mihi viam: dedisti media innumera. Gratias ago Bonitati tuæ infinitæ; gratias tuæ circa meam salutem sollicitudini. Utinam æquè ego de mea ipsius salute fuisset sollicitus! Confiteor, Domine, malitiam meam adversum me: media, quæ dederas, non adhibui nisi ad damnationem meam. Dedisti solem, ut luce illius fruerer ad gloriam tuam; ego ad opera iniquitatis abusus sum. Dedisti amicos, talenta, cibum, ut tibi servirem ferventiùs: & prò dolor! hæc ipsa ad tui offensam impendi! Angeli Custodis monita, bene mihi volentium consilia, conciones, libros spirituales fugi, aut contempsi;

C 5 sanctis.

sanctissima Sacramenta O quam tepidè, quam etiam sacrilegè suscepi! sic ego mediis ad salutem usus sum! O malitia! O ingratitude mea! quid fiet de me, si ita perrexero? media si non adhibeo, quomodo ad Finem pertingam? Viam si non teneo, quomodo salvabor? Ah mi DEus! à via innocentiae pridem deflexi! viam poenitentiae velut nimis asperam horruì! quò deveniam, si sic perrexero? peribo aeternum. Ah prohibe hoc à me infortunium, misericors DEus! non meritus sum hanc à te gratiam, maximè quia te Finem meum non quaesivi, sed in creaturis velut Fine meo constituti, plus eas quam te DEum meum amando; earum amicitiam tuam praeponeo; mortificationem omnem explodendo velut rem ridiculam aut solis Religiosis propriam. Fateor hæc coram te, & ideo indignum omni gratiam profiteor. Verum non secundum peccata, quæ feci, neque secundum iniquitatem meam retribue mihi! Largire jam gratiam, vitam agendi aliam.

Proposita. Sic enim statuo: vitam aliam Fini meo conformem magis, instituem. 1. Media à DEO data impendam ad salutem meam; talenta seriò applicabo studiis: conciones, Sodalitates, scholam nunquam negligam: librum spirituales saltem diebus festis & dominicis legam: sanctissima Sacramenta cum debita preparatione & devotione suscipiam: monitis Confessarii, & Superiorum meorum promptus obediam. 2. Quia à via Innocentiae prò dolor! deflexi,

deflexi, pœnitentiam amplectar (si in innocentia prima adhuc sis, statue in ea permanere, fugiendo generose peccatum grave) peccata mea Confessione generali expiabo ! hanc N. N. consuetudinem emendabo ; mortificationes etiam in rebus licitis suscipiam. 3. Nunquam hominis amore DEum offendam, aut bonum aliquod omitam ; malo displicere socio, quàm DEo. Hinc si me quis avocabit à studiis, à templo, invitabit ad otium, ad scelus quodcunque ; non sequar : vim mihi inferam, & voluptatem, quâ frui possem in oblato otio, aut peccato, mihi negabo amore DEI mei. 4. Omnem creaturam, quæ me à Fine meo abducit, abominabor : hinc socium illum fugiam, fugiam otiosas illas circumvagationes ; quibus à studiis & virtute avocor. 5. Vincere me conabor asfiduè. Vincam linguam meam, ne proferat verba indecentia : vincam pedes, ne ambulent ad loca illicita : vincam aures, ne audiant illicita : vincam oculos, ne aspiciant inhonesta : vincam manus, ne extendantur, quò non licet : vincam tædium, quod occurret in studiis & oratione.

Petitio. Tu Domine, qui volentibus salvari, tuam non denegas gratiam, benedic mihi, ut quæ te inspirante concepi, fideliter exequar, & sic ad Finem meum ultimum pertingere valeam.

Ad Jesum Crucifixum. Jesu Christe, pro salute mea crucifixe, advolvor pedibus tuis, & gratias

tias

tias tibi ago pro agnitione veritatis adeò salutaris hodie mihi propositæ. Te, qui tanta pro salute mea passus es, rogo, ne permittas me æternum perire: per Vulnera tua rogo, ne proicias me à facie tua cum multis, quos proicias. Vivam deinceps per gratiam tuam cum paucis, ut me salves cum paucis. Oro supplex & acclinis, cor contritum quasi cinis, gere curam mei Finis. O DEus ego amo te, nec amo te, ut salves me &c.

Ad B. Virginem & Sanctos. Maria Mater gratiæ, refugium peccatorum, anchora salutis meæ! O quantum me terret incertitudo salutis meæ! Ah pro me pete, ut quiete sempiternâ perfruar, ne tormentis comburentis stagni miser obruar. Eandem mihi gratiam impetrate O Sancti Patroni mei: Tu præsertim, mi Angele Custos, qui datus es mihi in ducem viæ meæ; dirige me, obsecro, ne à via ad Cœlum aberrem. Angele DEI, qui custos es mei &c.

Consideratio III.

De Peccato Mortali.

Recitata Oratione, imaginare tibi reum aliquem, qui centies mortem promeritus sit ob gravissima flagitia, stare coram Rege, cujus Majestatem læsit; & à quo plurimi alii ob multò minora peccata gravissimè puniti sunt, qui tamen paratus sit dare veniam reo supplicanti.

Cogi-